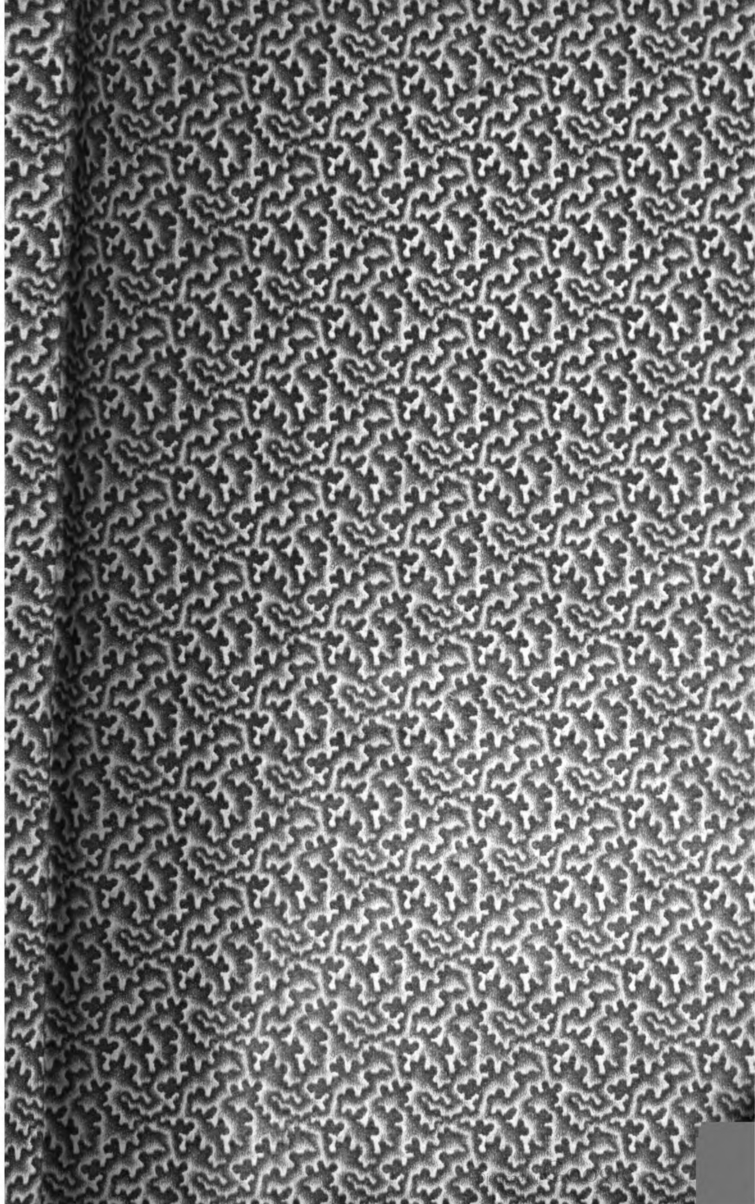

HET VERLOOREN LAM,

OPERA-BOUFFON,

In een Deel.

Het Fransche Stuk LA CLOCHETTE nagevolgd,

DOOR

J. T. NEYTS.

Te AMSTERDAM,

By B. VLAM, Boekverkoper;

M. DCC. LXVIII.

PERSOONEN.

STEEVEN.

COLIN.

COLINETTE.

HET VERLOOREN LAM,

OPERA-BOUFFON,

In een Deel.

SCENE I.

Het Toneel verbeeld eene Landouwe: langs d'eene zyde een Boeren huisje, en aan de ander een kleen Bofchje.

STEEVEN.

Ariette.

Ah! Ah! Colinette, ah! Colinette, eilaas!
wat trek!
Uw' fchoonheid maakt my dol en gek — 3 *maal.*
Ik ben op een fchoon hoef gezeeten,
De rykfte Heer van heel het land
'k Zou zonder min van g'luk maar weeten;

Maar nu verdraeid z' al myn verstand.
Maar die min —— *bis.*
Die min verdraeid al myn verstand.
Ah! ah! Colinette, ah! Colinette! eilaas! wat trek
Uw'schoonheid maakt my dol en gek. —— 3 *maal,*
'k Ben droef, en lomp, zints ik gewond ben;
Lomp, en droef zints ik gewond ben
Al 't geen dat ik ontmoet my quel
Het schynd, als of ik ongezond ben
Nogtans 'k gevoel my zeer frisch en wel.
Nogtans 'k gevoel, nogtans 'k gevoel my zeer frisch en wel
My zeer frisch en wel
Nogtans 'k gevoel my fris en wel —— *bis.*
Ah! Ah! Colinette, ah Colinette! eilaas! wat trek!
Uw'schoonheid maakt my dol en gek —— 4 *maal.*

SCENE II.

STEEVEN, COLIN.

COLIN *van zyden zonder Steeven te zien.*

ZY komt gemeenelyk hier haare schaapen voeden.

STEEVEN *van zyden zonder Colin te zien.*

Wat droes is dog die min? ik kan het niet bevroeden;
En hoe kan 't zyn dat z' haar maakt meester van ons hert?

Co-

COLIN *van zyden.*

'k Blyf hier al moest het zyn tot dat het avondt werd.
Z' heeft wel te wyken zy moet dog alhier eens komen

STEEVEN *van zyden.*

'k Heb schoon te peinzen, ik kan dog geen ligt bekomen.
Men ziet een zoete meid; 't is al, daar hoefd niet meer,
Men staat geheel verstomd ..... maar waarom zig zoo zeer
Ontstellen om een niet? indien het waar moet weezen,
Dat die de wonde maakt de wonde moet geneezen,
'k Vind hier geen zwaarheid in .... dog 't maakt my zot en mal,
Hoe ik studeer of niet, 'k bevatte niet met al.
De Duivel weet hoe 't is.

COLIN *van zyden zugtende.*

O! al te wreed' Herd'rin!

STEEVEN *zig omkeerende.*

'k Meen dat ik daar wat hoor. ha! ha! 't is gy Colin.
Wat duivel hebt gy dan? waarom u zoo ontstellen?

COLIN.

'k Heb 'er wel reden toe.

STEEVEN.

Om zoo een bagatelle.

Kom peinst daar niet meer op.

COLIN.

Weet gy het dan?

STEEVEN.

Gewis.

Als men een zaak vervolgd waar na men greetig is
En dat een ander dan 't voorwerp van uw' verlangen,
Uw moeye proeye vangd.....

COLIN.

Heb gy myn proei gevangen?

STEEVEN.

Maak zoo d'onnooz'laaar niet. scheerd gy de gek met my?
Daar 's niemant die het weet zoo wel als ik en gy.

COLIN.

Zedert wanneer?

STEEVEN.

Ei! ei! kom zwyg maar met uw' kaalen.
Als m' eens iet weet waarom moet men het nog herhaalen?...
Tragten wy niet te gaar?.... heugd u dat ook niet meer?

COLIN.

Het is onmogelyk, wanneer?

STEE-

STEEVEN.

Met uw' wanneer....
Waaren wy alle twee niet van de zelve intenti?
'k Gaf honderd patacons ik voor de preferenti;
Gy die zoo veel niet had hebt wyzelyk gedaan
Van verdere vervolg en hoop te laaten ſtaan.
Het pagthof is nu 't myn, gy weet dat 't alles klaar is.
Denk aan myn patacons en aan den Heer Notaris.

COLIN.

Houd ze maar 't ſcheeld my niet.

STEEVEN.

Uw' denken is ook 't myn.
Maar dat belet niet dat wy zullen vrienden zyn.

COLIN.

't Is 't pagthof niet dat maakt de reden van myn pynen.

STEEVEN.

Ha! 't is miſſchien de min die u zoo droef doet ſchynen?
Het is een zwaare pyn, ik word het ook gewaar.

COLIN.

Gy zyt dan ook verliefd.

STEEVEN.

ô Dat is maar al te waar.

By g'luk, 'k heb geld, 't is een groot voordeel wel
te weeten.
Als men, g'lyk ik, is ryk, en wel in huis gezeeten;
Met 't eerste woord de meid is aanstonts aan de
gank.

COLIN.

Gy vat de zaak zoo het behoord.

STEEVEN.

De Goôn zy dank.
'k Ken myn affairen wel.

COLIN.

Maar in het vryen, maadje,
't Gaat anders in zyn werk, daar moet een aardig
praatje,
Daar moet....

STEEVEN.

Tut, tut, wat doen die Clodden altemaal?
Die lieve vleijery, die zoete vryers taal
Die Suiker woorden die de minnaars meest ver-
zinnen,
Zyn volgens myn gedagt geen voordeel in het
minnen.

COLIN.

Wat hoefd 'er dan nog meer?

STEEVEN.

Daar hoefd nog by gesteld
Aan al, die schoone praat een fraaije beurs met
geld.

't Is

't Is 't zeker middel om elkx gunste te verwagten.
Die daar mêe d'aanvang neemt zal zig nooit zien veragten,
Het maakt een steenen hert in 't kort zoo zagt als dons,
Zyn zy voor alles doof daar door verstaan zy ons.

DUO.

STEEVEN.

Als men een hoef gaat huuren....;

COLIN.

Dat verscheeld in 't geheel—— 3 *maal*,

STEEVEN.

Niet veel—— 4 *maal*
Men gaat naar den notaris,
Of den proprietaris
En merk hoe dat het daar is
Dan gaat men zien——
En bién
Ik honderd pond, nog tien
Zoo gaanze al hooger bien—— 3 *maal*.
't Goed doet het daar al keeren
Daar vald hier geen compeeren
Geen maagschap nog geen vriend
Best biënde word gediend
Den eenen krygt de koop
En d'âar moet op de loop.—— *bis*
Als men een Vrouw gaat neemen....:

COLIN.

Dat verscheeld in 't geheel—— 3 *maal*

STEEVEN.

Niet veel —— 4 *maal*
Men gaat waar dat de Vaâr is,
Goên dag.... hewel! wat dan?
'k Wou zyn uw' dogters man
Hoe eer hoe beter 't klaar is
Zy heeft dat, ik heb dat.
Een ander komt... wagt nog wat:
'k Meen dat elk even naar is;
Nog twintig fleſſchen wyn....
Daar is myn hand dat 't klaar is
Myn Kind zal d'uwe zyn. —— 4 *maal*.
Als men een Vrouw gaat neemen

COLIN.

Gaat heen: —— 4 *maal*.

STEEVEN.

Als men een Vrouw gaat neemen

COLIN.

Ho! neen: —— 4 *maal*.

COLIN.

Neen, oh! neen. —— *bis*
Neen
Zy is en, anders niet,
Aan die 't meeſt liefde
bied—— *bis*.
z'Is aan, dien anders niet,
Die 't meeſte liefde bied -
3 *maal*

STEEVEN.

Zy is, gelyk gy ziet,
Aan die de meeſte
bied— *bis*.
Zy is, gelyk gy ziet,
Aan die de meeſte bied, } *bis*
Aan die de meeſte bied,

Mits

COLIN.

Mitsgy zoo zeeker zyt van d'uitval, waarom is 't
Dat gy zoo menig ſtap en nutte tyd verqniſt?
Noemt 't min'lyk voorwerp maar die kan uw'
brand geneezen,
En op het oogenblik gy zult verwinnaar weezen

STEEVEN.

De raad is zeeker goed, had ik wat ſlimheid in
Ik volgde ze gewis, maar ſatan of de min,
(Want zy zyn beid' hier een zoo ik geloof) be-
ſtellen
De zaak heel anders, ik kan myn gedagten vellen,
(Gelyk gy zelve weet) of wel op jacquelyn,
Die reed lyk ryk is; of wel op de dikke pryn
Die nog veel meer heeft, maar dit ſtreeld niet my-
ne zinnen.
En vraagd my eens waarom? om dat ik elders
minne.

COLIN.

Gewis een ſchoone meid?

STEEVEN.

Ja wel, tot myn verdriet
't is 't moeyſte meidje dat men in het kerſpel ziet,
Twee oogen in de kop... maar voor myn groot-
ſte ſmerte,
Z' is ſchoon, maar z' heeft geen geld, dat leid
my meeſt aan 't herte.

COLIN.

En van die ſchoone meid, die u zoo 't brein ontzet,
Is my de naam bekend?

STEE-

STEEVEN.

Ja wel. 't is Colinett',

COLIN.

Eï?

STEEVEN.

Wat beliefd u?

COLIN.

Wat?

STEEVEN.

Hoe dan? terstond gy vroegme

Haar naam;

COLIN.

Wie is zy dan?

STEEVEN.

't Is Colinett'.

COLIN.

't Genoegme.

STEEVEN.

't Genoegme, wat is dat? 't genoegme, droes, dat doet
M' iets denken van de meid. Keurd gy myn kans niet goed?

COLIN.

Ariette.

Colinett' is gemaakt tot 't minnen,

Wie

Wie ziet haar zonder liefde pyn?
In heel het land is geen Herd'rinne
Zoo weerd als zy., zoo weerd bemind te zyn } *bis.*
Zoo weerd als zy, zoo weerd bemind te zyn.
Z' is aanvallig in al haar dingen
Z' ontrukt een hert als zy gaat zingen
Van 't Nagtegaal met haare keele
Zy Evenaard het aang'naam queelen.
Colinett' is gemaakt tot 't minnen
Wie ziet haar zonder liefde pyn?
In heel het land is geen Herd'rinne
Zoo weerd als zy, zoo weerd bemind te zyn } *bis.*

STEEVEN.

Ja dog, z' is duivels zoet; voor die haar hebben zal
Men moet betuigen....

COLIN *vuuriglyk.*

Dat 't is 't groote goed van af.

STEEVEN.

Maar 't is, dat z' is gemaakt.... gemaakt....

COLIN.

Om elk te b'haagen,

STEEVEN.

Maar 't is.... dat ik die brand niet meer en kan verdraagen.

Co-

COLIN.

Hewel ik van gelyk.

STEEVEN *verwonderd.*

Bah!

COLIN.

Ja,

STEEVEN.

Gelaat gy het?

COLIN.

Neen; 'k spreek zoo 't hert my leid. Zoo gy aan Colinett'
Een woord van liefde meld, 't is ik die u zal spreeken:
Daarom doe maar uw' best die g'negentheid te breeken.

STEEVEN.

Maar wat geeft u dat al? de toon waar van g' u diend
Betaamd u geensints niet. Is 't aldus dat een vriend?.....

COLIN.

'k Zweer u, 'k was nooit uw' vriend.

STEEVEN.

Ik lagch met al uw' vloeken,

Ik

Ik gaa op 't oogenblik myn' herd'rinne zoeken,
Zeggen hoe ik haar min, wat liefde ik tot haar
draag . . . ;
En zoo ik heb 't geluk dat ik aan haar behaag,
Wy zullen dan eens zien.

COLIN.

Ik raad u van te mikken.

STEEVEN.

Wie drommel dreigd gy hier? gy meind my te
verschrikken,
Maar droes ik ben een broer....

COLIN *hem dwingende.*

Het hangd maar van my af
Myn arme Steeven....

STEEVEN.

Stil, gy hebt de stem zoo straf.
Ik houw niet van gerugt.

COLIN.

Hewel dan hoort: wil weeten
Dat 't meisje, voor wie gy zyt met zoo'n min
bezeeten,
Het lieve voorwerp is van myn genegenheid,
Dat ik haar minne, dat zy my is toegezeid
En dat ik, op myn ziel, den geenen zal ver-
smooren
Die durven zal bestaan zyn min haar te doen
hooren.

STEE-

STEEVEN.

Gy mind haar? dat 's al wel: maar mind z' u ook wel gast?
Wat zegt 'er 't meisje van? daar is het endje vast.
Als 't zyn zou by geval dat z' u niet konde lyden,
Gy waart in 't ongelyk daarom my te bestryden.

COLIN.

Ik vleide my met regt dat ik haar hert bezat,
En 't was my 't grootste g'luk dat ik te wagten had.
Maar zedert eene maand, ik weet niet om wat reden,
Is haare min geheel verkeerd in Stuurigheden....
Kon ik haar wreedheid maar tot my wat doen vergaan
Daar is geen zaak op aard die ik niet zou bestaan.

STEEVEN.

Zedert een maand zegt gy?

COLIN.

Ja,

STEEVEN.

Nu weet ik de reden:
't Is daar of daar ontrent nu ook een maand geleeden
Dat ik hier quam. z'heeft my gezien, Verstaat gy dat?
En z' heeft gewis voor my wat liefd' ook opgevat,

Co-

COLIN *van zyden.*

Ik zie daar Schaapen gaan; hier diend my op te passen,
'tKan wel myn liefste zyn.

STEEVEN *van zyden.*

'k Zie daar Schaapen grassen.

COLIN *van zyden.*

Waar 't moog'lyk dog dat ik haar spreeken kon alleen

STEEVEN *van zyden.*

't Is Colinett': ah! waar de slimme knaap maar heên.
Ik zou wat by haar gaan. Maar 'k mag hier niet gelaaten.
Vaarwel. Wy moeten ons om deeze zaak niet haaten.
Ga gy maar uwe weg, ik zal de myne gaan,
De g'lukkigste van ons die zal de prys ontfaan.

COLIN *hy gaat heen.*

Zou myn' ontrouwe, en hy my tragten te verdooven?
Neen, 't is onmogelyk, ik kan het niet gelooven,
ô Hemel! 'k volg haar na; 'k ga tragten te bespiên
Hoe 't 's; 'k zal g'loove slaan aan 't geen myn oogen zien.

SCENE III.

COLINETTE *haare schaapen geleidende.*

Ariette.

Kom lieve lammen, zoete schaapen
Kom in de schoone lente tyd—— *bis.*
In 't groene gras de vreugden raapen— *bis.*
Die u dit lief saison bereid
Die u dit, die u dit, die u dit lief saisoen bereid.
Ver van de wreede minne banden
Waar van myn hert gevoeld den druk,
Wanneer z' u komen aan te randen
't Is 't oogenblik van uw' geluk. } *bis.*
't Oogenblik—— *bis.*
't Is oogenblik van uw' geluk.
't Is oogenblik van uw' geluk. } *bis.*

'k Minde Colin, eilaas! van myne jongste dagen,
Zyn liefd' en zyne zorg deeden hem my behaagen,
Tot 's huiw'lyks hegte band ik leefd' in hoope dan....
Is het wel moogelyk dat hy verand'ren kan!
Voor all' gezelschap 'k heb alleen maar myne schaapen,
Met dit onnoozel lam 'k moet al myn vreugden raapen;
Lief lamtje, zoete dier, myn leeven, al myn hoop!
Gaat, aardig beesje, gaat, vervoegd u by den hoop.

Gaat,

Gaat, tragt te loopen op dees groen bebloemde
weiden:
Maar wagt u boven al niet van den trop te
scheiden:
Eilaas! raakte ik u quyt het waar met my gedaan.

SCENE IV.

COLINETTE, STEEVEN.

STEEVEN *van zyden.*

HA! wel ter goeder uur 'k zie Colinette staan.
z'Is hier alleen laat ons den tyd voordeelig
maaken.
Maar op de beste wys om haar van myne zaaken
Wel t'onderrigten, 't schynd my noodig hier
ontrent
Dat ik haar aanspreek met een aardig compli-
ment.

Air.

Gy kent gewis niet ik:
Maar op het oogenblik
Zal ik ik u my gaan kenbaar maaken;
Steeven is mynen naam.
Ik ben een gast bekwaam
Om al de meisjes 't hert te raaken;
Had gy een buigzaam hert
Gevoelig aan myn smert
Myn pyn, myn pyn, myn pyn waar haast
genee zen;
En gy zoud ook gewis
Eer dat, eer dat het avond is } *bis.*
Op uwe beurt ook blyde weezen — *bis.*

COLINETTE.

Gy noemd u Steeven?

STEEVEN.

Ja, 'k ben door heel 't dorp bekent.

COLINETTE.

Gy zyt die pagter dan?

STEEVEN.

Ja, mooje meidje, 'k ben 't.
De pagter van den Heer van 't dorp; en daar en boven.
'k Min u zoo veel men kan.

COLINETTE.

Men moet u wel glooven
Als gy op zoo een wys uw' zaaken voor en steld.

STEEVEN.

De droes, ik ben een knaap die weet wat hy verteld.
Daar is maar ja en neen by my; 'k zeg nog een reisje,
Gy schynd my in myn oog een duivels aardig meisje,
En ik ben een party die u bevallen moet;
Ik bied u te gelyk myn hert en al myn goed.
Van dees aanbieding moogt gy u wel zeker houwen,
Myn goed is klaar; myn hert, daar moogt g'u op vertrouwen,

Vind

Vind zoo veel zoetigheid in 't geen het aan u
jond,
Dat gy 't by u, zoo lang gy wild behouden kond.
Nu ſtaat het aan u vry uw' wille te verklaaren.

Colin verſchynd in den grond van het Tooneel.

COLINETTE.

Ik zie Colin. Laat ons om reden hier gebaaren
Ik wil zyn minnenyd verwekken, ja hy moet,
Lyden, zoo veel als zyn ontrouw my lyden doet.

STEEVEN.

Gy ſpreekt daar zoo alleen? .....

COLINETTE.

'T Is dat ik my bedenke.....

STEEVEN.

Gy hebt gelyk; wanneer men ſtaat zyn hert te
ſchenken,
Men mag wel tweemaal zien. Hewel is 't al
gedagt?
Maakt my 't beſlult bekend, 'k heb nu zoo lang
gewagt.

COLINETTE.

Ariette.

Min van zoo weinig uuren
Die kan gewis niet lange duuren —— *bis.*
G'lyk z' haaſtig is ontſteeken
z'Is haaſtig ook geweeken:
't Is maar een vuur van ſpaan —— *bis.*

'T Is een vuur van ſpaan
Dat aanſtonts is vergaan.
Min van min van zoo weinig uuren
Die kan gewis niet lange duuren
z'Is haaſtiglyk ontſteeken;
't Is maar een vuur van ſpaan
z' Is haaſtig ook geweeken,
't Is maar een vuur van ſpaan
Dat aanſtonts is vergaan —— *bis*.

STEEVEN.

Gy draeid dit aardig gy, uw' ſpreeken my vermaakt,
Maar heel dat ſchoon geſprek is niet voor my gemaakt.
Ik ben een trouwe vryer, opregt in zyne minne;
En vaſt als eene muur.... ei! Streeld dit niet uw' zinnen?

COLINETTE.

Gewis'lyk 't is het beſt dat men kan treffen aan.

STEEVEN.

Wel dan op deeze voet d'affairen is gedaan,
Hier is 't geen gy betragt.

Zyn hert toonende.

SCE-

SCENE V.

STEEVEN, COLINETTE, COLIN.

COLIN *zig schielyk toonende.*

NEen, men bedriegd u Steeven.

STEEVEN.

Daar is den and'ren nu! wat antwoord zal ik geeven?

COLINETTE *aan Colin.*

Wat hebt gy hier te doen?

COLIN *vuuriglyk.*

Neen; zy bemind u niet

STEEVEN.

Ik zeg van ja, geloofd ten minsten 't geen gy ziet.

COLINETTE *spottender wys.*

Ik zou niet durven, neen; Colin zou 't my verbieden.

STEEVEN.

Al wat kant heeft hy regt aan u iets te gebieden?

COLIN.

Uw ontrouw is nu klaar, 'k kom 't voor myn oog te zien!
Het Staat u alles aan het geen gy ziet!....

COLINETTE *spottender wys.*

Misschien.

COLIN.

Zoo veele dagen zoo veel minnaars!.. goed!.. verwagt 'er
Nog vyfentwintig.

COLINETTE *met een effen gelaat.*

'k Bid u, spreekt een weinig zagter.

COLIN.

Ariette.

Ga voort, ga voort in u valsche treeken
In uw' valsche treeken
Myn hert zal ook gaan zyn banden breeken;
Gaan zyn banden breeken
De Wraak gaat, de wraak gaat in myn zin
Volgen op de min
Gaat volgen,
Ja, ja
De wraak gaat volgen op de min
Volgen op de min — *bis.*
Ga voort, ga voort in uw' valsche treeken
In uw' valsche treeken
Myn hert zal ook gaan zyn banden breeken
Gaan zyn banden breeken,
Nu Voortaan
Zal ik u vlugten gaan.

'tIs

'*t* Is gedaan,
'k Wil alle liefde ſtaaken.
Ja, ja, de vraake
Volgd nu op de min, —
In myn zin
De wraak gaat volgen op de min
Ja, ja, ja, in myn zin
De wraak gaat in myn zin — *bis.*
Volgen op de min — 3 *maal.*

COLINETTE.

Ik houw het voor gezeid, verlaaten wy malkaar.

STEEVEN.

Steek het maar op uw

COLIN.

Zwyg, of vreesd myn gramſchap maar.

COLINETTE *aan Colin.*

Vertrek.

STEEVEN.

Gy ziet het wel, het zyn haare beveelen.

Aan Colinette.

Wat is het leelyk den jaloerſen zoo te ſpeelen.

COLINETTE.

Al 't geen ik verg is dat gy my maar laat in vreên.

COLIN *ſpytig.*

Hewel, gy wild het zoo; vaar wel dan ik gaa heen.

Van

Van mynen meêminnaar ga maar de liefde loonen,
Wild hem de driften van uw' hert vry open toonen,
Want hy verdiend het wel! Vaar wel.

Hy gaat aan den kant van Steeven, die eene beweeging van schrik maakt. hy neemt hem d' hand die hy hem kragtelyk schud, zeggende:

Vaar wel.

SCENE VI.

STEEVEN, COLINETTE.

STEEVEN *d'hand schuddende als of Colin hem zeer gedaan had.*

Ei! zoet!
Voortaan doet handschoen aan als gy Caressen doet.

Aan Colinette.

Het is maar een Verraai die men niet moet vertrouwen.
Hy zou uit vriendschap wel myn hand in stukken douwen
Gy doet zeer wyzelyk dat gy hem henen zend.
Spreek van die loopers niet, zy zyn my lang bekend.
Zy konnen in het eerst zom wel een mensch misleyen,
Maar ieder kend wel haast hun treeken en hun vleyen.
Zy g' ook van myn gedagt?

Co-

COLINETTE.

Ik denk hier in gelyk
Met u, daar 's niet als d'oog zoo zeer bedriegelyk.

STEEVEN.

Goed dan op deeze voet wild 'er u van mistrouwen,
Wild op 't uitwendig nooit uw oogen openhouwen;
En op dat g' eindelyk niet in zyn ſtrikken raak,
Maaken wy in het kort een einde van de zaak.

COLINETTE.

't Is wel gezeid, maar om ons aan malkaar te wennen
't ſchynd noodig eerſt dat wy elkaârs humeuren kennen.

STEEVEN.

t Is niet nootzaak'lyk dit, dat komt met al de reſt
Hoe minder dat men draald hoe beter.

COLINETTE.

Maar op 't leſt....

STEEVEN.

Op 't leſt, wat is dit Al? kan het uw' hert niet raaken.
Dat van een Herderin ik ſchrik myn Vrouw te maaken:
Trek zulk gedagt uw' hert nog tot myn voordeel niet?

COLINETTE.

Maar dat is niet by my.

STEE-

STEEVEN.

Ja zeker het is iet.
Zou zulk aanbieding nog uw' herte niet beweegen?
Men komt niet dagelyks zoo schoonen offer tegen.
Daar is maar een beding dat ik nog maaken moet,
Dat is dat van uw' hert gy my een gifte doet.

COLINETTE.

Ariette.

Tot dat ik ken die my betragt
Wil ik voortaan myn hert bewaaren
'k Wil voortaan myn hert
Wil ik voortaan myn hert bewaaren —
Een meid te greetig tot het paaren
Die vind haar haast van elk veragt
Tot dat ik ken die my betragt
Wil ik voortaan myn hert bewaaren
'k wil voortaan myn hert
Wil ik voortaan myn hert bewaaren —
Die ligtlyk wykt door minne kragt
Voor ieder maar die op haar lagt
Kan nooit een minnaars liefde spaaren
Den trouwsten zal haar laaten vaaren.
Laaten vaaren
Tot dat ik ken die my betragt
Wil ik voortaan myn hert bewaaren
'k Wil voortaan myn hert
Wil ik voortaan myn hert bewaaren.

STEEVEN.

't Is alles wel gezeid; maar wat is 't dat 't beduid?

COLINETTE.

Dat myn hert niet voor u gevoeld, ik spreek regt uit.

Dat,

Dat, zoo gy van my wagt het minste medelyden,
Of denken dat ik u zou van uw' pyn bevryden,
Gy moeite doet voor niet.

STEEVEN.

'T Is klaar het geen gy zegt.
Gy mind my dan niet?

COLINETTE.

Neen, gy vat de zaak opregt.

STEEVEN.

Zoo veele t'erger, want ik weende....

COLINETTE.

Neen, Heer Steeven;
Uw' schatten, en uw' geld konnen my weinig geeven
'k Draag u een dankbaar hert, en gezeid onder ons
Ik maak veel werk van en van uw' patacons;
Maar voor den overschot: g' hebt anders niet te wagten.

SCENE VII.

STEEVEN.

Is z'Is regt uit in haar doen, zelfs tot in haar veragten;
'T Is een hoedanigheid die prysbaar is. Dog uit
Het geen zy heeft gezeid ik weinig goed besluit
Voor myne min. Maar zou het geld zoo weinig konnen Dat

Dat zy my in haar hert geen kleene plaats zou
jonnen ?
'k Verwonder my voorwaar over myn ong'luk.
Want
Burten, en in de Stad., emmers ten allen kand,
Men zegt daar is geen meid die niet voor 't geld
moet buigen.
En eene die misschien wild 't tegendeel betuigen,
Die valt aan my te lot. Maar 'k geef de zaak
niet op,
Neen dat refuis steekt my beduiveld in de krop.
, Kryg het meisje niet door min, 't zal zyn door
loosheid,
Ja, zy komt al myn kant in weerwil van haar
boosheid,
Ik zal wel iet of wat bevroeden..... 'k heb het al.
Steeven is dog een vent, de muis is in de val.

SCENE VIII.

COLIN, COLINETTE.

COLIN *vervolgende Colinette.*

IK bid u, nog een woord.

COLINETTE.

'k Heb u geen woord te geeven.

COLIN.

Eilaas! wat wreedheid! waar is dog die min ge-
bleeven

Die

Die gy my hebt betoond?

COLINETTE.

Die liefd' is uitgebluſt.

COLIN *vuurig.*

Ah! zeg my dog waarom?

COLINETTE.

Vraagt gy te zyn bewuſt,
Ondankbaar die gy zyt? durft gy my dit nog vraagen
Naar zoo'n ontrouwigheid die gy beſtond te waagen?
Wat reden vergd gy my?

COLIN *met een koele gramſchap.*

Geen'. d'Eigenzinnigheid
Is vry van rekenſchap te doen.

COLINETTE *van gelyken.*

't Is wel gezeid.
'k Ben eigenzinnig en ondankbaar.... maar gy, loozen
Die 'k met een enkel woord van ſchaamte kan doen bloozen....

COLIN *vuurigtr.*

Spreek maar ik ſtel my bloot aan uwe gramſchap, kond
Gy my belaſten, doet 't, 'k onſchuldig my terſtond,

Co-

COLINETTE *spottend'r wys.*

'k Geloof 't. 'k Ken u bequaam tot alderhande
zaaken.

COLIN.

'k Stem 't toe. Maar eind'lyk 'k ben geen meester
van myn wraake.
Ik meng in myn gesprek te veele drift, 'k bekent 't;
Maar gunt dat ik u spreek waar het maar een moment.
Zedert, 't gelukkig uur . . . . neen, ontrouw', van
die tyden
Bereidde gy my 't lot dat gy my nu doet lyden.
Zedert gelukkig uur dat wierd myn min betaald
Met de betuigenis die gy van daag herhaald,
Wat heb ik dan gedaan, wat heb ik dan bedreeven,
Dat u geen waare blyk moet van myn liefde
geeven ?
'k Was in het veld eer dat de Zon was opgestaan;
Uit zorge voor uw' vêe ik liet het myne gaan;
Ons druk en ons vermaak, ons werk ons leege
tyden,
Was onder ons gemeen, uw' lyden was myn lyden.
Kond g'u erin'ren nog dees aangenaamen tyd
En niet beklaagen d'uur dat gy veranderd zyt,

COLINETTE.

'k Errinnere die ja, die stonden staan my vooren
Dat Colin Colinett' heeft zyne trouw gezwooren,
Maar 't is voor niet dat ik my onderhouw daar van,
Daar 's niet op aarden meer dat u regtveerd'gen
kan.

COLIN.

Zeg eerder. wreede ziel, dat ik u nu mishaage,
Dat u de min verdriet die ik u quam te draagen,
Zon-

Zonder dat gy daar toe met ontrouw my beklad,
En een misdaad verwyt het geen ik nooit bezat.

COLINETTE.

Nooit! misschien zoud gy my aan uwe taal gewennen,
Had gy my niet geleerd regt uw' gemoed te kennen;
Maar 't geen myn oog gezien heeft g'loof ik vaste. Ziet
Of gy nog zeggen durfd het is de waarheid niet.

DUO.

COLINETTE.

Als men laatst stond Kermis t'houwen,
Dat my lang geheugen zal, —— *bis*.
Ondanks uw' schoon' eeden al
Zwoer gy Lysje niet uw' trouwe? —— *bis*.
Zeg, is het op deeze voet
Dat een minnaar hand len moet? } *bis*.

COLIN.

Nouw'lyks had de ryke Steeven
U zyn' liefde doen verstaan,
Of gy wel daar van voldaan
Zyt bereid uw' hert te geeven.
Zeg is het op deeze voet
Dat een Vryster hand'len moet— *bis*. } *bis*.

COLINETTE.

Ik kon u gemakk'lyk hooren,
Vroeg gy haar niet om een zoen? — *bis*.
't Goede Meisje liet u doen
Schoon zy haar geliet te stooren — *bis*.

C Zeg,

Zeg, is het op deeze voet } *bis.*
Dat een minnaar hand'len moet }

COLIN.

De betuiging van uw minne
Menig werf aan my ontzeid
Is terstond voor hem bereid
Gy laat u door 't geld verwinnen,
Zeg is het op deeze voet } *bis.*
Dat een Vryster hand'len moet? }
Dat een Vryster hand'len moet.

COLINETTE.	COLIN.
Na zoo veele blyk gegeeven	Ondanks zoo veel blyk gegeeven
Na zoo veele blyk gegeeven	Ondanks zoo veel blyk gegeeven
Blyk gegeeven	
't Is voor niet het geen gy doet	Voel ik nog dezelve gloed
't Is voor niet het geen gy doet	Voel ik nog dezelve gloed
Het geen gy doet,	De zelve gloed
Het geen gy doet.	De zelve gloed.
Waar het t ong'luk van myn leeven	Voor het ong'luk van leeven
'k Wil dat gy de straffe boet	'k Voel dat ik u minnen moet
Waar het t ongeluk van myn leeven	Voor het ong'luk van myn leeven
'k Wil dat gy de straffe boet	'k voel dat ik u minnen moet,
De straffe boet,	U minnen moet,
De straffe boet.	U minnen moet.

SCENE IX.

COLIN *een oogenblik alleen, daar na Steeven.*

COLIN.

ZY mind my niet meer! neen, Steeven behoud het veld,
Eilaas! hy had gelyk ô Wonder kragt van 't geld!
Heeft zy zoo weinig smaak om dit te doen? Wat, Steeven! ....
Op deezen naam alleen myn kragten my begeeven.

STEEVEN.

Colin is staag ontroerd.

COLIN.

'k Dagt op u, schoone gast.
Ik benyde uw geluk.

STEEVEN.

't Staat nog niet al te vast.

COLIN.

'k Weet dat gy zyt bemind, waarom my dit versmuiken.

STEEVEN.

'k Versmuike niet.

COLIN.

Misschien m'heeft u belast te duiken.

STEEVEN.

Neen zeker. Ver van daar. Het goede Meisje zei
Dat 't was voor niet dat ik by haar myn net uitlei,
En dat ik maar voortaan zou van myn liefde
zwygen,
Maar 'k weet een middel om haar in myn strik te
krygen.

COLIN.

En wat een middel?

STEEVEN.

Ho! 't is 't geen ik zwygen moet
Alle de Schaapen die myn Herderinne voet,
Hooren een ander toe; en 't is haar wel bevoolen
Wel ga te slaan op dat geen een en word gestoolen . . . .
En als me 's avonds dan gaat d'overtelling doen,
't Is zy, wanneer 'er een ontbreekt die 't moet
vergoên.

COLIN.

Gewis. 't Is daar op dan dat gy uw steun gaat
stellen,
Om Colinett' te doen tot uw' wil overhellen?
't Waar nieuw en aardig dat.

STEEVEN.

'k Heb nog al meer gedaan.

COLIN.

Wat dan?

STEEVEN.

Niet, niet, moet men 't al dan doen
verstaan? Een

Een oogenblik geleên zy was met u aan 't spreeken.
(hoe weinig dat men spreekt de tyd is haast verstreeken)
Men meind als dat de hond is aan de schaapjes zy,
d Herd rin is zonder zorg; de wolf die komt 'er by.
De hond die slaapt, de wolf met zyne wreede tanden
Neem 't oog blik waar om haare schaapen aan te randen.
En 't wyl dat d'Herderin voor hun niet is een pyn,
Hy sleept een lam met hem.

COLIN.

Goôn zou het mog'lyk zyn?
Haar lam, haar lieve lam, haar eenig welbehaagen ...
Ah! arme Colinett' wat zyt gy te beklaagen!
Is van een wolf verscheurd?

STEEVEN.

Een wolf? ja ... neen ... gewis.

COLIN.

Bedroefde Colinett'! 'k wed dat ze onstelbaar is,
Mits gy het zag, gy beest....

STEEVEN *verwonderd.*

My zoo een naam te geeven!

COLIN.

Waarom en hebt g' u niet tot de hulp van 't lam begeeven?

STEEVEN.

Denkt gy dan dat zy zou haar wreedheid leggen af
Zoo z' iemand vond die haar het lamtje weder gaf?

COLIN *van zyden.*

'k Bespeur hier een geheim.

STEEVEN.

Zou zy hem gunst bewyzen.

COLIN.

'k Geloove zeker ja. (*van zyden*) 'k Voel eenig' hoope ryzen.

Aan Steeven.

Wie weet of het nog is verscheurd dat lam zoo lief.
Ik gaa t verlossen of my wreeken van den dief.

SCENE X.

STEEVEN.

ZOek maar, ik ben gerust; al zogt hy nog tot morgen,
h'Is slim indien hy 't vind. 'k Heb 't in de scheur verborgen.
Ik hoor ergens gekryt, ... 'k Zie Colinette gaan.
Zy weend over 't verlies het geen zy heeft gedaan.
Laat ons haar een'ge tyd nog laaten in haar vreezen
Als ik haar troosten zal haar vreugd zal grooter weezen.

Hy verbergd zig.

SCE-

SCENE XI.

COLINETTE, STEEVEN *Versteeken.*

COLINETTE.

Ariette.

MYn Lamtje lief, wat droeve pyn!
Myn Lamtje zal gestorven zyn —— *bis.*
Of wel 't is dood, of wel 't is dood, of 't is
verlooren.
't Is deeze winter maar gebooren
Het wou maar uit myn hand ontfaan.
Het gras, de bloem, de thimiaan —— *bis.*
Of wel 't is dood, of wel 't is dood, of 't is
verlooren
Myn Lamtje lief, wat droeve pyn!
Myn Lamtje zal gestorven zyn, —— *bis.*
Het volgde my alomme mêe,
Zoo dra 't my zag het riep beê, beê ——
Het was nooit zonder my te vreeden
't Volgde, my na op al myn schreeden
Het droeg het lint tot halseband
Dat my Colin schonk tot een pand.
Colin, Colin, zoo lief voor deezen!
Myn Lamtje lief, myn Lamtje lief,
Waar mag myn lieve Lam dog weezen?
Myn Lamtje lief, wat droeve pyn
Myn Lamtje zal gestorven zyn —— *bis.*
Gestorven zyn —— *bis.*

SCENE XII.

COLINETTE, STEEVEN.

STEEVEN.

Wat hebt gy, Meisje lief? ik zien uw' traanen leeken.

COLINETTE.

Eilaas! myn lieven Heer, ik ben van smert bezweeken.
Zeg my waar dat het is.

STEEVEN.

Wat?

COLINETTE.

Zoo gy het ontmoet....

STEEVEN.

Zeg wat het is?

COLINETTE.

Eilaaas! Steeven myn lieve bloed....

STEEVEN *van zyden zig toejuigchende.*

Myn lieven! Wel tot hier. 't Bedrog gaat my gelukken.

COLINETTE.

Ah! moet dit droef verlies my nog gaan onderdrukken?

STEE-

STEEVEN.

Maar zeg wat dat het is.

COLIN.

Eilaas! al myn pleizier;
Myn Lam.

STEEVEN.

Dat kleene Lam, zoo lief, dat zoete dier? ....

COLINETTE.

Ga voort.

STEEVEN.

Dat door zyn bel zig liet van d'ander hooren?

COLINETTE.

Het is het zelv'.

STEEVEN.

En 't is verlooren?

COLINETTE.

't Is verlooren!

STEEVEN.

Steld maar uw' hert geruft, 'k zal 't vinden.

COLINETTE.

Is 't gewis?

STEEVEN.

Ten minsten 'k hoop het zoo.

 Co-

COLINETTE.

Gy weet dan waar het is?

STEEVEN.

Laat my daar in begaan.

COLINETTE *hem d'hand neemende.*

Hoe zal ik u beminnen!

STEEVEN *van zyden met een voldaan gelaat.*

Ik heb het wel gedagt. Queld maar niet uwe zinnen.

COLINETTE.

Het kan niet verre zyn. Gebruikt al uw verstand;
En vlyt.

STEEVEN *met genegentheid.*

Zyt g'rust myn lief.

COLINETTE.

'k Ga zoeken van myn kand
Zoo veel ik kan.

STEEVEN.

't Is of gy 't had, zyt niet verleegen.
Maar zeg eens, als ik heb het Lamtje weer gekreegen,
Wat geeft gy voor myn moeit?

COLINETTE *vuurigIyk.*

Al wat gy maar begeerd.

SCE-

SCENE XIII.

STEEVEN.

'k HEb haar beloofd dat woord is duizend guldens weerd.
Nu zal myn Heer Colin niet weinig ftaan te kyken;
't Schynd met zyn zuiker muil dat 't al voor hem moet wyken.
'k Heb voor de tweede maal op hem al d'overhand,
Ik hebbe d hoef, zyn wyf komt ook nu al myn kant.
Wat zal hy boos zyn; goed. Het zal die zotte jongen
Gaan leeren om voortaan te toomen zyne tonge.
Kom laat ons zoeken....

SCENE XIV.

STEEVEN, COLIN.

COLIN.

EI! Steeven waar loopt gy dan?

STEEVEN.

Ik ga, ... wat vrage. Gy van waar daan komt gy van?
Hebt gy het al?

COLIN.

Ik? wat?

STEE-

STEEVEN.

'T Verlooren Lam gevonnen?

COLIN.

Neen dog; ik heb maar een verlooren werk begonnen.
Op 't land, en in het bosch, 'k heb alle moeit besteed,
En elk gevraagd, maar 'k vind geen mensch die 'er van weet.

STEEVEN *hem scheerende.*

Kom, kom, g'hebt geen verstand, gy zoekt gelyk de blinden
Zoo ik moest zoeken 'k wed dat ik het wel zou vinden.)

COLIN.

En ik wed u van neen.

STEEVEN.

Ik zal u toonen dan
Dat ik beter als gy 't verlooren vinden kan.

COLIN.

Wy zullen 't zien

STEEVEN.

Vaar wel.

COLIN.

Den Heer wild u geneeren

SCE-

SCENE XV.

COLIN *hem ziende heen gaan.*

DEn armen ſul die wild met my den gek gaan ſcheeren.

Hy haald uit zyn zak de belle die hy van het Lam afgedaan heeft.

Het geen hy zoekt is in myn magt; die zotte beeſt.
Meen te bedriegen, en bedriegd zig zelven meeſt.

In overdenking vallende.

Ah! voor een minnend hert bedroefde nagedagten!
Als men alleene moet van het bedrog verwagten
Het geen een teere min zoo langen tyd verdiend!
Maar dog wat geeft het ons als het ons liefde diend
En dat m'er mée bekomt het geen ons ſcheen verlooren.
Gebruiken wy 't geval dat voor my ſchynd geboren
En laat ons Colinett' verloſſen van den band
Die haar gedreigd heeft. 'k Zie hem komen al deez kant.
Hy ziet 'er uit als zot, het is als een bezeten
Van booshcid, maar laat ons om 't allegaar te weeten
Ons hier verbergen, 'k zal daar heel de zaak verſtaan,
Jus, laat ons ſtille zyn en in dit bosje gaan.

SCE-

SCENE XVI.

STEEVEN, COLIN, gedooken.

STEEVEN.

RECITATYF.

Elaas! wat ramp! wat druk!
Myn roof m' ontvloogen is
Onbedagt ongeluk
'k Kond 't in geen beter plaatse stellen,
Wie kon daar denken op gevaar!
'k Weet niet hoe 't kan zyn, of alwaar
't Kan zyn gevlugt uit deeze celle;
Of iemant heeft 't gewis gestoolen uit pleizier.

Colin laat in de schermen het schelleken hooren.

Sus, sus, sus, sus!
Maar hoor ik niet de kleene schelle
Het Lam en is niet ver van hier
Hoooren wy....

Colin gedoken beld. Steeven luisterd.

Dat is wel;
Ja, 't is hem.

Colin beld.

'k Hoor de schel.

Colin beld, en Steeven doet met zyn stem 't geluid van de schel na.

Drelin, drelin, drelin.

Co-

Colin beld.

Dat heeft den duivel in.

Colin beld, en Steeven loopt gins en weder over het tooneel.

'k Meen het weder t'hooren
Maar waar duivel is 't?

Steeven gaat in d'eerste Scherm aan de linkerzyde.

COLIN.

Komt op 't Tooneel langst de vierde Scherm aan de linkerzyde.

Ah! onnoozel floore
g'Hebt uw' kans gemist —— 4 *maal.*

Hy gaat in langst de vierde Scherm aan de regterzyde en scheld.

STEEVEN.

Komende uyt d eerste Scherm aan de linkerzyde.

Myn Lammeke kleen } *bis.*
Waar loopt gy dan heên. }
Kleen —— 12 *maal.*
Lamtje kleen
Kleen —— 10 *maal.*
Waar loopt gy dan heên:

Hy gaat achter het boschje.

COLIN *in 't midden van het tooneel.*

Onzen arme man
Loopt zoo veel hy kan —— *bis.*

Co-

Colin loopt naar den grond van het toneel, en beld.

STEEVEN *inkomende.*

'k G'loof dat het wild gekken
Wat voor zotte trekken —— *bis.*
Als 'k mer tegen meen
't Loopt terstont maar heên.

Hy gaat om achter het valdoek langst de regter zyde te gaan.

COLIN *beld, en komt aan de linkerzyde op het toneel.*

Myn bedroefde Steeven
'k Zal u werk gaan geeven,
'k Ga doen myn proffyt
Met uwe zottigheid —— *bis.*

Hy gaat achter het huisje, en beld.
STEEVEN *komt op het midden van 't toneel.*

't Is voor niet het geen 'k doe.
'k Word op 't laatste moê —— *bis.*

Colin beld, steld hem achter Steeven, en volgd hem van stap tot stap.

't Schynd my dat de toonen
Komen van die kant.

COLIN.

Wild u daar maar toonen —— *bis.*
Gy zyt in den band —— 3 *maal.*

Ste-

Steeven gaat in het huisje, Colin sluit 'er hem in.

STEEVEN *in 't huisje.*

Wat droes is dit? — *bis.*

COLIN *buiten het huisje.*

Blyft daar gy zit, — 4 *maal.*

STEEVEN.

Wat overlast
Ik zit hier vast
Ah! hoort, ah! hoort!
Opent de Poort.

COLIN.

Zwygd oude vos
Het lam is los.
Gy vuile pry,
Zyt vreugdig bly
Het is by pry,
Gy blyft 'er maar.

STEEVEN.

ô Helsche pry!
ô Dief Verraar!
Ah! hoor! ah! hoort
Opent de poort.

COLIN.

Zwygd oude vos
Het lam is los
Gy vuile pry
Het Lam is los
Gy vuile pry

STEEVEN.

Ah hoor, ah hoort
Opent de poort
Wat overlast!
Ik zit hier vast
ô Helsche pry

 Zyt

Zyt vreugdig bly
Het is by my
Gy blyft 'er maar —
Het is by my
Gy blyft 'er maar
Het is by my
Gy blyft 'er maar.

ô Helsche pry
ô Helsche pry
ô Dief verraar —
ô Helsche pry
ô Dief verraar
ô Helsche pry
ô Dief verraar.

STEEVEN *in het huisje.*

Houw op, Colin, 'k ben met die vodden niet gediend.

COLIN.

Gy zyt gewis heel moe, gy moet wat rusten vriend.

STEEVEN *op de deur stampende.*

Zoo gy niet opend, 'k zal de deur in stukken haalen.

SCENE XVI.

STEEVEN *in 't huisje*, COLIN, COLINETTE.

COLINETTE *meenende alleen te zyn.*

'k Heb schoon te zoeken ik kan nergens troost behaalen.
'k Ben het voor altyd quyt.

Co-

COLIN *van zyden.*

Zy het is het! zien ik wel?
Gebruiken wy op nieuws de bystand van de bel.

Hy versteekt zig in een kleen bosje dat aan de linkerzyde van het Tooneel is.

COLINETTE.

Ong'luk'ge! helas! 't schynd al maar uit om my te quellen.
Wie zal 't verlies dat ik hier lyde gaan herstellen?
Ik ben zoo moede reeds dat ik niet meer kan gaan...
Gewis heeft Steeven ook verlooren moeit gedaan....
En zeker durfd hy zig niet voor myn oogen stellen,
Hy is te veel bevreesd my dit droef nieuws te mellen
Hy ziet niet na my om... dog hy doet wyzelyk,
Want al wat minnaar is word my nu haatelyk.

STEEVEN *in het huisje.*

Colinett'!...

COLINETTE.

Is 't niet hy die zig daar weer laat hooren.

STEEVEN *schreeuwende.*

Verlost my Colinett'.

COLINETTE.

Gaat hy my weder stooren?

STEEVEN.

Verlost my bid ik u.

COLINETTE.

Van waar komt u getier?
Waar zyt gy dan?

STEEVEN *nog meerder schreeuwende.*

Ik ben gevangen.

COLINETTE.

Waar dan?

STEEVEN *nog meer.*

Hier.

Hy stampt op de deur van het huisje.

COLINETTE *grimlagchende.*

Gewis men lagt met hem.

STEEVEN.

Komt dan.

COLINETTE.

Ik kome, Steeven.....
Wagt maar een oogenblik....

Colin in het boschje klinkt met de bel.

ô Hemel! ik herleeve!
Myn lamtje! lieve vriend! 't is hem...wat blyden dag!
't Is in dat boschje, 'k zal het nu gaan hebben.

Zy geeft een schreeuw van verwondering, ziende Colin in plaats van het Lam.

Ah!

Vuurig'lyk.

G' hebt het genomen gy... g'Hebt in uw' hand de belle;
Wat hebt g'er mêe gedaan?

COLIN.

Wild u zoo niet ontstellen.
Het is in zekerheid, zyt maar in al te vreên:
Maar 'k bid u wild my dog eens hooren.

Hy neemt haar d'hand en Colinette trekt ze weg.

COLINETTE.

Neen, neen, neen.

COLIN.

Gy wild niet luist'ren dan? beneemt my ook het leeven.

COLINETTE.

Geen praatjes hier, begind met my het weer te geeven.

COLIN.

Gy zult het hebben.

COLINETTE.

'k Wil het zien.

COLIN.

Weend dog niet meer;
Zyt in geen twyffel, en ſteld u geruſt'lyk neer.

COLINETTE *ſteld haar weder op een gras-tronk met haaren rug na Colin.*

Wel ſpreekt, ik hoor u aan.

COLIN.

Wild my nog eens beſchouwen,
En laat een trouwe menſch zyn laatſt geſprek ont-vouwen.
Ja, zoo gy nog behouwd uw' ongevoelig hert,
En my all' hoop ontbreekt dat het medogend werd,
Gedoog dat ik u mag myn laatſten afſcheid geeven.
Ik wil in rouw en druk verſlyten gaan myn leeven;
Maar denk geen waar geluk te vinden zonder my,
Als gy eens weeten zult, ondanks uw jalouzy,
Dat ik altyd getrouw, maar alle myne zinnen
Geſteld heb om alleen u boven al te minnen.

STEEVEN *in het Huije.*

Kom dan?... ik hoor niemant; verlaat het my dan al? Ah!

Ah! is 'er dog geen mensch; die my verlossen zal?

COLINETTE.

Waar 't moog'lyk dat gy u met zeggen kon verschoonen.

COLIN.

Geloofd my, 't is uw' pligt, 'zoo gy my niet wild hoonen.
Maar waar op bouwd gy uw' verwydzels, zeg? op niet?

COLINETTE.

Op niet! is 't niet by u dat men voor d'oogen ziet?
En Lysje?...

COLIN.

Lysje! wat? moet ik het weer ontvouwen,
Dat Lysje en Lucas op het stip van saam te trouwen,
Door 'k weet niet wat geval geweeken zyn van een,
Dat heel het dorp, belust hun weder te bevrêen,
By my gekomen is, om dog zoo veel te maaken
Dat deeze minne-twist mogt aan een einde raaken;
'k heb begonnen, en gelukt. Gy weet hoe min
Staag kostbaar is geweest en aang'naam aan myn zin.
Men, heeft my nog bekent, niet langer als dees morgen
Hoe dat zy zyn vereenst alleen door myne zorgen.
Dit voorbeeld, Colinett', moet u ter herten gaan;
Vergeeven wy het ons, dat alles zy gedaan.

'k Kan zonder u, en gy kond zonder my niet
leeven,

COLINETTE *haar bedenkende*,

Colin!.....

COLIN.

Uw hert gebied dat gy zult antwoord geeven.

COLINETTE

Eilaas! wat wild gy dog dat ik u zeggen zal?
Myne stilzwygentheid betuigd zy 't u, niet al?
't Berouw als 't is opregt ontwaapend al myn
tooren,
En d'eerste liefde stem laat zig al weder hooren.

STEEVEN *aan een zolder venster van 't huisje verschynende.*

De duivel ik geraak uit dit ellendig kot,
Al sprong ik door het dak.

COLIN *aan Colinette.*

Ah! wat gelukkig lot!
Ik vrees van u niet meer, vreest van myn kant geen
listen,
En zoo er twist moet zyn laat ons om trouwheid
twisten.

STEEVEN *langst het dak afkomende*,

'k Moet hier voorzigtig zyn want zoo 'k myn voet
mis stel
Ik breek gewis den kop.

Co-

COLINETTE.

Colin, ik wil het wel.

COLIN.

Ik heb uw' hert dan weer, myn lief, myn Engelinne!

COLINETTE.

'k Beloof het u, Colin.

STEEVEN *om laag.*

Waar 's dog myn Herderinne?

COLIN.

En zult gy nooit van zin verand'ren?

COLINETTE.

Nooit, Colin.

STEEVEN *by het boschje komende, en de minnaars ziende.*

Daar 's weer een ander trek! dat heeft den duivel in.

COLIN.

En Steeven? ....

COLINETTE.

Foei, Colin, zoud gy my aldus krenken,
Te meenen dat ik zou na zoo een grysaard denken?

Maar zegt uw hert regt uit, hebt gy wel ooit
gedagt?....

STEEVEN *van zyden, en hun afspiedende.*

De duivel neen, 'k had nooit zoo'n helschen trek
verwagt.

COLIN.

Neen, 't doet my leed dat ik u heb dat woord verweeten,
En om u al den hoon en schand te doen vergeeten.
Die deeze gek u deed door zyn verwaande brand,
Gedoog dat ik....

COLINETTE.

Wat?

COLIN.

Geef een zoen tot onderpand.

COLINETTE.

Een zoen!....

STEEVEN, *van zyden.*

De droes; een zoen! wat zien ik voor myn
oogen.

COLIN.

Gedoogd gy 't lieve kind?

COLINETTE.

'k Zal 't zeker niet gedoogen.

Ge-

Colin omhelst Colinette.

STEEVEN, *van zyden.*

Hy zal ze neemen, 'k zou 't wel wedden voor
myn kop

COLINETTE.

Colin!....

STEEVEN *van zyden.*

Ik dagt het wel.

COLINETTE.

Houw van die gekheid op.

COLIN.

Gy pruild, geeft ze my weer.

COLINETTE.

Neen, neen, 'k vergeef het alle
Maar doet 't niet meer.

COLIN *vevoerd van vreugd.*

Wat g'luk komt my te lot te vallen;

STEEVEN *zig toonende.*

Dat is maar al te waar.

COLIN *en* COLINETTE.

't Is gy!

STEE-

STEEVEN.

Wie had 't verwagt?
En het verlooren lam is 't al uit uw' gedagt?

COLINETTE.

Hy had 't genomen.

STEEVEN *van zyden.*

'k Had nogtans zoo wel gebonden.

Aan Colin spytig.

't Is gy dan zoete man die hebt het lam gevonden.

COLIN.

Kom, kom, gy lagt 'er mee 'k heb uw' geheimen niet.

STEEVEN.

'k Heb een bedroefd geheim: dat hier my oog nu ziet
Dat zy niet zien en wild.

COLINETTE.

Wat ziet gy, babbelaare.

STEEVEN.

Dat gy tot myn verdriet zyt wonder wel te gaare,
En dat 'er maar 't contract aan heel de zaak ontbreek.

Co-

COLIN.

Steeven gy zyt een man die al orakels spreekt.

STEEVEN.

Voor my 'k begeer u niet, 'k ben moede van myn dwaalen,
Maar zyt gerust myn hoef zal wel myn schaâ betaalen,
Men zal in 't korte zien hoe 't alles zal vergaan.
En wien heeft van ons tween de beste koop gedaan,
Of ik met een goed huis, of gy met eene Vrouwe.

COLIN *aan Colinette.*

En mergen zoo ik hoop zal men de bruiloft houwen?

COLINETTE *lacchende.*

Wy zullen mergen zien.

COLIN.

Kom, kom, 't is al gezien;
'k Heb veertien dagen tyd versleeten in het lien.
Nu is de twist gedaan, laat ons niet langer draalen,
Ik haak maar na 't moment om myn verlies t' herhaalen.

VAUDEVILLE.

1.

STEEVEN.

M' heeft my gezeid, die wild beminnen,
Dat hy zom moet bedrog verzinnen
Maar daar behoefd hier toe verstand
Colin wat slimmer en doorsleepen
Heeft wis de zaake best begreepen,
En krygt de proei al zynen kant.
En door het toedoen van de schelle
En doende staag drelin, drelin, drelin drelin,
Hy doet het meisje na hem hellen,
Maar wagt elk heeft zyn beurt hier in.
Verstaat gy dat, myn Heer Colin — *bis.*

COLIN.

2.

De min hoe fel zy ook mag branden
Verflouwd zom in haar eigen banden
't Schynd dat z' in haar geluk versmagt,
Om best daar van zig te geneezen
Daar moet wat jalouzy by weezen
Dit brengt haar in haar eerste kragt
't Is voor den minnaar eene schelle
Die doet aan d'oor drelin, drelin, drelin,
drelin,
Terstond ziet men zyn yver swellen
En op het oogenblik de min
Is weer zoo sterk als in 't begin — *bis.*

Co-

COLINETTE.

3.

Het ftukje dat wy vooren ftellen
Wild inderdaad niet veel vertellen
Maar wild 'er dog meê zyn gediend
En toond in dees omftandigheden
Dat, fchoon het maar zyn kleenigheden,
Gy ons behand'len wil als vriend
En dagelyks wanneer de fchelle
Doet in dees plaats drelin, drelin, drelin,
drelin,
Treed om ons arbeid te vergellen
Met yver tot ons kleen begin
Met groote fchreeden 't Schouwburg
in ——— *bis.*

TRIO.

En dagelyks wanneer de fchelle
Doet in dees plaats, drelin drelin, drelin,
drelin,
Treed om ons arbeid te vergellen
Met yver tot ons kleen begin
Met groote fchreeden 't Schouwburg in.

EINDE.

Alle dé Stukjes van de Vlaamfche Opera, die gedrukt zyn, kan men bekoomen by den Boekverkoper B. VLAM, in de Saint Lufia fteeg. Te Amfterdam.

DE
KLOMPJES
OPERA BOUFFON
IN EEN DEEL.

Het Fransche Stuk *LES SABOTS*, nagevolgd

DOOR

J. T. NEYTS.

Gedrukt voor den AUTEUR.

PERSOONEN.

LUCAS, *ouden Boer verliefd op Babet.*

MATHURYNE.

COLIN, *Minnaer van Babet.*

BABET, *Dogter van Mathuryne.*

DE KLOMPJES.

SCENE I.

Het Toneel is in het Veld onder een Kersseboom.

LUCAS.

ARIA.

„ IN d'oude tyd zoo te minnen
„ Al myne zinnen zyn verdoofd,
„ Wat wil ik, wat gaen ik beginnen?
„ Zoo myn woede ik niet hield binnen
„ 'K haelde d'hairen uit myn hoofd.
„ ô, Dommen ezel! zotte belle!
„ Zoo u liefde in 't hoofd te ſtellen!
„ Voor wie? voor een jonge deeren;
„ 'K ſloeg my voor myn bakkes geeren.
„ Pin, pan, plin, plan:
„ Ga, loop, werp u neer voor u deeren,
„ En zugt, en weend, en haer uw trouw beloofd.
„ Wat wil ik, wat gaen ik beginnen?
„ Zoo myn woede ik niet hield binnen
„ 'K haelde d'hairen uit myn hoofd.

SCENE II.

MATHURYNE, LUCAS.

MATHURYNE, *inkomende al lagchende.*

HA, ha, ha! Lucas die zig zelven slaet! wel hoe, Lucas, gy klopt u? ik zou uw vrouw niet willen zyn. Zoo gy u zelven slaet wat zou gy haer dan doen?

LUCAS.

Even wel, Mathuryne, heb ik u voor te slaen....

MATHURYNE.

My voor te slaen! neen ik wil u niet.

LUCAS.

'T is dat ik verliefd ben.

MATHURYNE.

En gy hebt lust van slaen als gy verliefd zyt?

LUCAS.

Ziet, Mathuryne, in een woord zoo veel als in duizend; wilt gy my?

MATHURYNE.

Van u! van u! maer, maer 't is bedenkens weerd.

LUCAS.

Wild gy my voor uw schoon zoon?

MATHURYNE.

Ho! 't is voor myne dogter?

LUCAS.

Ja, Gouvaere, 't is uwe dogter; 't is Babet; 't is dat zoet lief meisje.

MATHURYNE.

En gy zei zoo dikwils dat de trouw een band was, en dat men zig nooit verbinden moeſt.

LUCAS.

Ha! dan had ik Babet niet gezien.

MATHURYNE.

Lucas, Lucas!

ARIA.

„ Tot 't huiw'lyk moet
„ Een waere gloed.
„ Gy mind haer, maer zal zy u minnen?
„ Eer gy gaet zulk een zaek beginnen
„ Ziet voor u, Lucas, wat gy doet.
„ 'K dwing myn dogter niet ligtvaerdig,
„ Zy is vrolyk, zy is heel aerdig,
„ Maer ik geef haer maer den man
„ Dien zy 't beſt beminnen kan.
„ Zoo dan zomwyl in den trouwe
„ 'T een of 't ander haer mogt rouwen,
„ 'K zal haer zeggen hoe het gaet,
„ 'T was uw wil zoo 't is te laet.

SCENE III.

MATHURYNE, LUCAS, COLIN.

LUCAS.

HA! daer is die groote gek Colin.

MATHURYNE.

'T is een gedienstige Jongen.

LUCAS.

Ja, ten zynen koste. Wel nu, Colin, hebt gy u getrooft over uw tien Patacons.

COLIN.

Ik heb'er nooit meer opgedagt.

LUCAS.

Men moet wel zot zyn om tien Patacons aen een Soldaet te leenen.

COLIN.

Hy hadze noodig.

LUCAS.

Ja, en hy is'er mede weg gegaen.

COLIN.

Maer hy is met het vermaek niet weg gegaen dat ik gehad heb van hem dienst te doen.

LUCAS.

Peinst altyd zoo, en gy zult ryk worden.

COLIN.

'T is my even veel.

LUCAS.

En gifter dat gy byna verdronken waert om het linnen van Jaquemyntje te krygen.

COLIN.

Heb ik het haer niet wedergegeven ?

LUCAS.

En zoo gy den geeft gegeven had ?

COLIN.

Wel nu, 't was om iemant te verpligten.

LUCAS.

Houw uw bek met uw gekke praet.

MATHURYNE.

Hy heeft geen ongelyk, hy heeft geen ongelyk.

LUCAS.

Wel aen, Mathuryne, kom naer 't mynen, want wy zullen onweer krygen.

MATHURYNE.

Een onweer ? ha, dat onweer zal gelyken aen uwe min, men zal niet lang moeten luiden om het te doen overgaen..

LUCAS.

Kom, kom, ik zal u het nieuw ftuk land doen zien dat ik gekogt heb.

SCENE IV.

COLIN.

ARIA.

„ WAerom dog zyn beschaemd en blood?
„ Kan ik myn schrik niet overwinnen,
„ En zeggen ja, Babet, Babet, 'k beminne,
„ 'K zal u beminnen tot de dood.
„ Gaen wy dan; ja, ja, ik zal gaen,
„ Spreeken wy, 'k zal haer spreeken aen,
„ Maer nouw'lyks zal ik haer zien aen,
„ Of zy my in het aenzigt kyken,
„ Ik ken my wel, 'k zal spraek'loos staen
„ Myn tong zal in myn mond bezwyken.
„ Gaen wy dan, ja, ja, ik zal gaen,
„ Spreeken wy, 'k zal haer spreeken aen,
„ Babet, Babet, 'k beminne,
„ 'K zal u beminnen tot de dood.
„ Waerom moet my meer moed ontbreeken
„ Om te doen zien myn teerigheên,
„ Als dat ik van haer frissche leên,
„ En van haer helder oog ga spreeken,
„ Haer talie, en ander lieflykheên.

SCENE V.

LUCAS, COLIN.

LUCAS.

HOE! gy zyt hier nog? van d'ander kant ik ben'er bly om, want ik zou u bidden om my een dienst te bewyzen, gy zyt'er zoo gewillig toe.

COLIN.

Als gy wild.

LUCAS.

Loop ſpoedig naer myn ſchoon Broer; gy zult hem zeggen, en aen myne Zuſter, dat zy dezen avond by my komen avondmaelen, dat zy hun eeten zouden mede brengen, ik zal den wyn betaelen. Van-daer ga naer den Oom van Babet, by den broeder van Mathuryne, en dan by myn Heer den Bailliuw: ik verwagt hun al.

COLIN.

Deezen avond?

LUCAS.

Deezen avond.

COLIN.

Om t'eeten?

LUCAS.

Ja, om t' eeten. Maer zy moeten het mede brengen. Ik zal den wyn betaelen.

SCENE VI.

LUCAS.

WAT heb ik wel gedaen van hem van kant te maeken; zy zal zeker hier voor by komen. Maer die Mathuryne, ja, zy heeft gelyk, zy is niet gek die Mathuryne: zy is nog friſch dat wyf: zy heeft een wakker oog: 't is dat zy wel te pas is. Maer haere dogter, haere dogter! ah! myn kleen neusje, ah! myn kleen hertje, kuſt my,

omhelſd my; goed zoo, wel zoo, dat arm kleen meisje, wat is zy bevallig! maer, ſus, ſtil, ah! daer is zy, daer komt zy, wat heeft zy bevalligheden! hoe aerdig dat zy breid! wat lieve voetjes! het ſchynd my op ieder ſtap die zy doet dat ik een kroon opraep; ik geloof dat zy een plaets zoekt om te zitten. Zoo zy tot hier kon komen! daer begind zy te zingen. Wat zingt zy wel! zoo men moeſt betaelen om haer t'hooren zingen! ... 'K ga my verbergen om haer op myn gemak te beſchouwen.

SCENE VII.

BABET, LUCAS, in den grond van het Toneel, die haer beſchouwd, die haer doorziet, en al de gekheden van een verliefden Ouden doet: hy gaet een ſtroo haelen, en kitteld haer aen de repriſe van het Air.

BABET.

ARIA.

„ OP zeker dag in een Vallei
„ Op 'teinde van de pleinen,
„ Ik hoorde Madeleen die zei
„ Zittende aen een Fonteine:
„ Ah! eilas!
„ Zoo het dit maer was
„ Dat my doet zoo 'n pyne!
„ Waerom Mad'leen

„ Al dat geween!
„ Waerom dat droevig quynen?
„ Hebt gy geen moeye rok, Mad'leen,
„ Een rokje van fufteinen?
„ Ah! eilas! &c.
„ Wild gy dat zoete fchaertje, zegt,
„ Spreek vry maer, 't is het myne,
„ Of wild gy 't mesje, ziet den hegt
„ Is van fyn porceleine.
„ Ah! eilas! &c.
„ Zeg dan wat uw begeert is, want
„ 'Kan u zoo niet zien quynen,
„ Wild gy of goud of diamant?
„ Zeg, laet uw vrees verdwynen.
„ Ah! eilas! &c.

Ah! wat zal ik gaen proeven; maer wat fchoone kerffen ik moet'er van plukken; 't is jammer datze aen meefter Lucas behooren; zoo hy my zag, hy zou het my verwyten. ô Hemel! ik kan'er niet aen reiken.

LUCAS, *van zyden.*

Goed! goed!

BABET.

Zoo Colin hier waer ik zou hem bidden van op den boom te klimmen, zoo ik het doe ik zal alles fcheuren.

Zy doet haer mantelken, haer hoedje, en haer fchortje af.

LUCAS, *van zyden.*

Nu houw ik u.

BABET.

Wat ſchoone tak is dat!

LUCAS, *van zyden.*

Klim maer, klim maer.

BABET.

Wat zynze goed! 't is als ſuiker.

LUCAS.

Ha! 't is als ſuiker! ha, ha, nu betraep ik u, gy vindze dan goed? nu betraep ik u, gy eet zoo van myn kerſſen.

BABET.

Neen dog, meeſter Lucas.

LUCAS.

Is het voor my dat gy die plukt? ik wilze wel uit uwe hand eeten, uit uwe witte hand een voor een, ik zalze op myn beurt ook goed vinden.

BABET.

Ik geef alleen maer eeten aen Robin myn lam.

LUCAS.

Aen Robin uw lam? 'k ben'er bly om. Daer zyn zoete Klompjes, wel gemaekt: zy zyn wel myn kerſſen weerd.

BABET.

Geef my myn Klompjes weer, meeſter Lucas.

LUCAS.

Ho neen, lieve Babet, ik wilze om de liefde van

u behouden : of zeg my tederlyk, myn lieve vriend, geefze my weer.

BABET.

'K zal u wat anders zeggen, zoo gy wild; maer dat zou ik u niet zeggen konnen.

LUCAS.

Wel nu, ſta toe dat ik uit uw naem uw moeder mag gaen vinden, om haer te zeggen dat gy toeſtemd van met my te trouwen.

BABET.

Gaet myne moeder vinden, gaet myne moeder vinden.... Zeg haer.... zeg haer.... dat zy uwe kerſſen betaeld.

LUCAS.

Hoe! zal ik niet een goed woord van u krygen?

BABET.

Ik kan geen zeggen.

LUCAS.

Maer ziet eens dat kleen boos ding: wel nu gy zult uwe Klompjes niet hebben; ik zal, of gy wild of niet, een zoentje van u krygen. Kuſt my maer terſtond; wild gy wel kuſſen, kleene kwaepert? foei, gy kleen boos ding! foei, gy kleen boos ding!

BABET.

Ziet, ziet daer loopen uw beeſten in de weide van den Procureur Fiſcael.

LUCAS.

ô Hemel!

BABET.

Loop zeer.

LUCAS.

Ik loop, maer ik zal u hier wel vinden, want ik neem uw Klompjes mede, ik draeg uw mandje mede, ik neem uw brood mede, en ik wilde dat ik u ook meê draegen kon.

BABET.

Myn Klompjes. . . . Myn Klompjes.

SCENE VIII.

BABET.

ARIA.

„ MAER ziet dog eens dien ouwen kwant,
„ Hy wild dat ik hem zou zoenen,
„ Zoenme, zegt hy kleene koene;
„ Wie ik? ik dat ik hem zou zoenen?
„ Ik zoende liever nog myn hand,
„ Myn eigen hand.
„ Die wild zyn van zyn eer behoeder
„ Kuſt nooit geen ander als zyn moeder,
„ Zyn zuſterje, of zyn kleene broeder,
„ Vroeg het Colin, 'k wees hem van d'hand

Ha! daer is hy, ah! daer is Colin.

SCENE IX.

COLIN, BABET, *zy zet haer neer zoo dra zy Colin ziet.*

COLIN.

HA! Babet, gy zyt daer, wat ben ik verheugd van u te vinden. 'T is meer als twee uuren dat ik u niet gezien heb. Wat doet gy hier zoo alleen?

BABET, *haer voeten toonende.*

Ziet, Colin, ik heb geen Klompjes.

COLIN.

Daer zyn de myne, neemze, neemze.

BABET.

En gy?

COLIN.

'T is beter als of ik die had. En wat hebt gy met Uw Klompjes gedaen?

BABET.

Men heeftze my genomen.

COLIN.

Wie?

BABET.

Lucas.

COLIN.

Van uwe voeten?

BABET.

Neen, ik hadze uitgedaen, en daer gesteld.

COLIN.

Hy is wel ſtout van zoo uw Klompjes te neemen.

BABET.

Om dat ik eenige van zyn kerſſen geplukt had.

COLIN.

Daerom ?

BABET.

Ja, en om die weder te hebben. wilde hy my dwingen van hem te zeggen dat ik hem beminde.

COLIN.

Ah! Babet, 't is niet gemakkelyk te zeggen.

BABET.

En dan vroeg hy nog een zoen.

COLIN.

Een zoen! ah! Babet.

BABET.

Wat hebt gy daer in uw tas ?

COLIN.

Brood en kerſſen voor myn maeltyd; maer zedert eenigen tyd ik kan niet eeten. Hebt gy'er zin toe, neemze, Babet, neemtze.

BABET.

En gy ?

COLIN.

'T is'er my niet van ontblooten als ik die aen u geef.

BABET.

Wat is uw brood ſmaekelyk! 't is als een eyerkoek. Eet dan, Colin.

COLIN.

Ik heb nog minder honger als ik u bezie.

BABET.

Hemaer, ik neem uw brood, ik neem uw kerſſen. Zie die kleene vogelkens dan, hoe by zy komen. Werpt hun wat.

COLIN.

ARIA.

„ Wat benyd ik hun Pleizier!
„ 'T is het mantje en 't wyfje zamen,
„ Ziet hoe zy malkander raemen,
„ Hoe zy ſpringen daer en hier;
„ Wat vermaek heeft dog dit dier.
„ 'K zou myn lot voor 't hunne geeven,
„ Hunne min maekt hun geluk,
„ Hunne min is zonder druk,
„ Hunne min is voor hun leeven.

BABET.

Maer eet dan, Colin; ziet, laet ons elk d'helft deelen, een voor een met d'eerſte te beginnen, de laetſte zal op de feeſt van 't Dorp een lint aen den anderen geeven.

COLIN.

Een lint?

BABET.

Een lint.

COLIN.

Ik loop'er naer toe.

BABET.

Waer ?

COLIN.

U een lint haelen.

BABET.

Neen ik heb liever een van u te winnen.

COLIN.

En ik u een te geeven.

BABET.

Maer zoo gy het wind, zou gy niet een van myn hand willen ontfangen ?

COLIN.

Wel aen dan een lint.

BABET.

Een lint, een lint.

COLIN.

Wat wenschte ik de laetste te hebben.

DUO.

BABET.

„ KOM, Colin, geef my de myne.

COLIN.

„ Kom, regtvaerdig elk de zyne.

BABET.

„ Foei, in 't fpeelen geen bedrog.

COLIN.

„ Neen, Babet, daer 's geen bedrog.

BABET.

„ Ah! Colin, wat is 't lekker dog.

COLIN.

„ Ah! Babet, wat is 't lekker dog.

BABET.

„ Een en twee . . . .

COLIN.

„ Wat uitgeleezen!
„ Één en twee . . . .

BABET.

„ Wat uitgeleezen!
„ Daer, Colin, ontfangt gy deeze.
„ Ah! Colin. wat is 't lekker dog.

COLIN.

„ Ah! Babet, wat is 't lekker dog.

BABET.

„ Colin, hier zyn twee gelyke

COLIN.

„ 'T rood moet voor uw lipjes wyken.

BABET.

„ Foei, in 't ſpeelen geen bedrog.

COLIN.

„ Babet, kan metze aen te raeken
„ Deeze kerſſen ſchoonder maeken,
„ En geeft hun meer lieflykheên.

BABET.

„ Ziet ik geef 'er drie voor een.
„ Foei, gy werptze, dat's niet aerdig.
„ Dat is geen kunſt als gy zoo wint.

COLIN.

„ Neen, neen, neen, neen, myn lieve kind.
„ 'K heb de laetſte, ziet regtvaerdig.

BABET.

„ Foei, gy werptze, dat's niet aerdig.

COLIN.

„ 'K wil betaelen ik het lint.

BABET.

„ Ik begeer van u geen lint.

Op het einde van den Duo Babet ſteekt haer hand uit als of het regende.

Ah! Colin, het regend, het regend, het regend, ik ga de klompen van myne moeder haelen, en d'uwe wederbrengen. Zoo de regen doorgaet, neemt dit, en dekt'er u mede, bewaer het wel, ik zal niet lang verbeiden.

COLIN.

Zoo ik met u ging?

BABET.

Neen, neen, daer is een nieuwe weg gemaekt met groote ſteenen die te ſcherp zyn.

COLIN.

Wel nu, laet ons het anders doen, ik zal myn Klompen en u draegen. Ah! Babet wat zou het een lieve laſt zyn.

BABET.

Neen, neen, dat zou niet wel zyn, en 't zou myne moeder benouwd maeken, zy zou meenen dat ik my gequetſt heb; blyf hier, ik zou alreede weder zyn.

COLIN.

Ik zal u hier afwagten.

SCENE X.

COLIN, *hy dekt zig met het goed van Babet.*

ARIA.

„ 'T Aerdig hoedje, ziet dog eens aen,
„ Myn lieffte heeft dit al aengedaen
„ Om haer lyf en haer hoofd te cieren,
„ Voor myn hert, ah wat pleizieren!
„ Dat ik het mag raeken aen.
„ 'K wil'er my ook mede cieren;
„ Dit was om haer hals zoo heên,
„ Dit dekte haere teere leên,
„ Voor myn hert ah wat pleizieren!
„ Dat ik het mag raeken aen.
„ Ziet hoe ben ik aengedaen,

„ Hoe mag het my ſtaen ?
„ Ziet hoe ben ik aengedaen.
.. 'Tis Lucas, ah, wat verdriet!
„ Houw ik my ſtil, gelaet ik niet.

SCENE XI.

LUCAS, COLIN.

LUCAS.

DAt duivels vee wat heeft het my moeite gekoſt! ah! de arme kleene Babet! ik ben d'oorzaek dat zy nat geworden is; hoe zy my den rug toekeerd, zy pruild. Ah, Babet! myn lieve Babet! myn geſuikerde Babet! zyt gy dan boos? ha! gy zult het niet lang zyn. Babet, gy weet het niet al. Weet gy wel dat ik u ten huiwelyk heb gevraeg aen uwe moeder? dat doet u lagchen, heneen? (*Colin doet eene beweeging van ſpyt*) maer ik kan niet gelooven 't geene zy my verzekert heeft. Zy heeft my zoo gezeid, dat gy haer bekend had dat gy Colin beminde.

COLIN.

Zy bemind my! ô Hemel! ah! meeſter Lucas, om u te bedanken dat ik u omhelze; zy bemind my, zy bemind my! is het wel waer?

LUCAS.

Wie duivel kon u daer denken? wat doet gy hier? antwoord, antwoord; gy hebt Babet's kleederen aen, wat hebt gy met Babet gedaen? antwoord.

COLIN.

Zy bemind my. Ah! Lucas!

LUCAS.

'T is niet waer, 't is niet waer.

SCENE XII.

COLIN, BABET, LUCAS.

COLIN.

AH! Babet.

BABET.

Neem, Colin, daer zyn uw Klompen.

LUCAS.

Hoe! zyn Klompen? is het alzoo dat gy zorge voor uwe Schaepen draegt? 'k zal u door uw vader doen geesselen. Van my uwe Klompen ontzeggen, en die van een jongen van 't Dorp neemen, hem u goed geeven om hem te dekken; 't is moei, 't is moei!

BABET.

Moest hy dan om uwen wille nat worden?

LUCAS.

'T is moei, 't is moei. Daer is uw moeder: 'k ga my by haer beklaegen; 'k ga haer zeggen. . . .

BABET.

Zeg maer, zeg maer.

SCENE XIII.

MATHURYNE, LUCAS, COLIN, BABET.

QUATUOR.

BABET.	MATHURYNE.	COLIN.	LUCAS.
			„ Gy komt van pas „ aengegaen.
		„ Gy komt van pas „ aengegaen.	
„ Gy komt van pas „ aengegaen.			
			„ Zy had zyne „ Klompen aen.
		„ Hy was met „ d'haer' heen ge- „ gegaen.	
„ Hy was met myn' „ heen gegaen.			

BABET.	MATHURYNE.	COLIN.	LUCAS.
	„ Ik verſtaen		
„ Ik hadze aen.	„ By na niet met al	„ Zy hadze aen.	
	„ hier aen.		„ Gy komt van pas
„ Ik hadze aen.	„ Gy komt van pas	„ Zy hadze aen.	„ aengegaen,
	„ aengegaen.....		„ Gy komt van pas
„ Ik hadze aen.	„ Zy had zyn klom-	„ Zy hadze aen.	„ aengegaen.
	„ pen aen....		
	„ Wat kan ik daer		
	„ uit raen?		
			„ Gy moet hier zoo
			„ niet ſcherſen
			„ Zy at van myne
			„ kerſen.
		„ Hoe! om een wei-	
		„ nig kerſſen?	
„ 'T is onwaer 'k at			
„ geen kerſſen.			
			„ En zy deed zyn
			„ Klompen aen.

BABET.	MATHURINE.	COLIN.	LUCAS.
		„ Ja zy deed myn „ Klompen aen.	
„ Waer meê wilde „ ik henen gaen?			
	„ Ik kan aen „ Die praetjes al „ geen woord ver- „ ſtaen.		
„ Neen, 't is dat „ wy... „ Neen, 't is dat „ wy...	„ Zwyg dan gy „ Zwyg alle gy.	„ Neen, 't is dat „ wy... „ Neen, 't is dat „ wy...	„ 'T is dat ik, ik, ik, ik, ik, ik, ik...

MATHURYNE.

„ Wild my dog niet verder ſtooren,
„ Met uw getier en gemael,
„ Heb ik dan een kop van ſtael
„ Om al dat gerammel t'hooren ?

MATHURYNE.

Spreekt dan d'een na d'ander zoo gy wild dat ik u verſtaa.

LUCAS.

Zy heeft de Klompen van Colin genomen.

BABET.

Lucas had de myne genomen.

LUCAS.

Zy plukte myne kerſſen.

BABET.

Daer zynze op d'aerde.

LUCAS.

Ik ben verwoed. Mathuryne, uwe dogter heeft eene zottigheid begaen.

MATHURYNE.

Wat wild dit zeggen? eene zottigheid? jernypytie! zoo ik wiſt....

BABET.

'T is zoo niet, lieve Moeder.

LUCAS.

Zy nam myn' kerſſen.

MATHURYNE.

Wel nu, ik zalze betaelen.

LUCAS.

Maer het is dat niet, ik heb haer Klompjes genomen.

MATHURYNE, *aen Lucas.*

Dat is niet wel, verftaet gy dat ?

LUCAS.

'T is daer nog niet al; 't is dat Colin, om wederom te keeren, haer de zyne geleend heeft.

MATHURYNE.

'T is op zyn pas; wilde gy dat hy haer bloodvoets zou laeten gaen hebben ?

LUCAS.

Maer zy heeft'er hem ander gaen haelen.

MATHURYNE.

Wat groot mifdaed !

LUCAS.

'T is nog niet al; zy heeft hem haer fchortje gegeeven om hem voor den regen te dekken.

MATHURYNE.

Maer waer is dan die zottigheid ?

LUCAS.

'T is dat zy Colin bemind.

BABET.

Wel nu, ja, ik bemin hem, ik bemin hem.

COLIN.

Ah ! Babet, wat ben ik te vreden !

BABET.

En zoo moeder wild zal ik nooit geen ander als hem hebben.

MATHURYNE.

Ik wil wel, hy is gedienſtig; en die wel zaeid wel maeid.

BABET.

Hy heeft my zyn brood gegeeven, hy heeft my zyn kerſſen gegeeven, hy heeft my zyn Klompen gegeeven, en wel op zyn pas nog.

COLIN.

Ah! ik wenſchte u te geeven, ah! Babet, wat is 'er dat ik u niet geeven zou.

LUCAS.

En zou gy uwe dogter aen Colin toeſtaen?

MATHURYNE.

Ja wel.

LUCAS.

Hoe! ik zou Babet niet meer zien?

MATHURYNE.

Neen zeker.

LUCAS.

Neen, neen, neen, 'tis te vergeefs, ik bemin te veel Babet, zoo ik haer niet zag ik zou moeten ſterven. Daer is een middel tot alles. Ziet, Mathuryne, trouwen wy, en zoo ik Babet niet vryen kan, ik kan haer ten minſten t'eeniger tyd goed doen.

BABET.

En als Schoon-vader zal ik u regt beminnen.

LUCAS.

Wat zegt gy 'er van, Mathuryne?

MATHURYNE.

Hemaer, Compeer, 't is doenelyk.

LUCAS.

Ja, 't is doenelyk. Zy zyn t'mynen al om t'eeten, zy zullen my niet bespotten. Ik zal Babet zien; want ziet, Mathuryne, voor den droes, voor den droes, al diedrift zal maer met u voor by gaen.

MATHURYNE.

Wel nu, Compeer, dat schynd my meer van pas als myne dogter te trouwen. Daer is dog niets beter als alle dingen van pas te doen.

A I R.

I.

MATHURYNE.

„ ZOo in min als ander zaeken
„ Wel van pas te doen doet 't al,
„ In een zaek die 't hert kan raeken
„ 'T is dit dat 't verrigten zal.
„ Zoo Colin het hert kon winnen
„ Van een lieflyk Herderinne,
„ 'T is dat hy van pas haer bood
„ En zyn Klompjes en zyn Brood.

2.

LUCAS.

„ LAET ons zien het werk te meeten
„ Elk een volgens zyne magt,
„ Waerom zoo veel tyd verfleeten
„ Met iets boven onze kragt?
„ Een jong meisje met een ouwen
„ Dienen hun niet in de trouwe,
„ Dus ik fchee'er uit van pas
„ Eer de zaek nog erger was.

3.

MATHURYNE.

„ WEET gy waerom in de trouwe
„ Dikwils men geen rufte kend,
„ En dat de twift in 't huis houwen
„ 'T minfte deel is der ellend?
„ 'T is dat zelfs de tederheden
„ In dien band niet zyn aenbeden,
„ En dat men niet geeft van pas
„ 'T geen haer 't befte voedzel was.

4.

COLIN.

„ BY de groote en by de fchoone
„ 'T wel van pas het alle doet,

„ Wild gy zien uw min bekroonen
„ 'T wel van pas daer weezen moet.
„ Die zyn Vryster wild verrassen
„ Dat hy het doet wel van passe,
„ Hy zal wederliefde ontfaen
„ Had hy zelfs maer Klompen aen.

5.

BABET.

„ 'T MEESTE luk dat wy verwagten
„ En de gunst die wy beniên,
„ 'T wel van pas dat wy betragten
„ Is van U voldaen te zien.
„ Zyt gy van ons kleenigheden
„ Van ons Stukje wel te vreden,
„ Zoo de Klompjes U staen aen
„ Wy zyn wel van pas voldaen.

E I N D E.

